

Dominica VI post Pentecosten.

Semiduplex.

Oratio ante divinum Officium.

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatióibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, attén-te ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum Divínæ Maiestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. **R̃.** Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiόνis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (*vel* hanc tibi Horam) persólvo.

Oratio post divinum Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulgit, et dicitur flexis genibus.

SACROSÁNCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Iesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita sǎcula sæculórum. **R̃.** Amen.

Ÿ. Beáta víscera Mariæ Virginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

R̃. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dominum.

Et dicitur secreto Pater noster. et Ave María.

Ad I. Vesperas.

DE-us, in adiutó-ri-um me-um inténde. **R̃.** Dómine, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

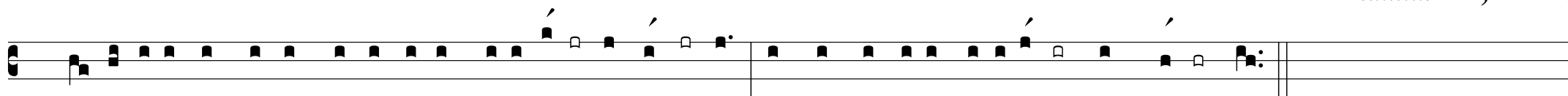
Ps. 144, 13; H100

VII c²

R

Egnum tu-um, * Dó-mi-ne, regnum ómni-um sæcu-ló-rum.

Psalmus 144, 10-21.

Confi-te-ántur ti-bi Dómi-ne ómni-a ópe-ra tu- - a: * et sancti tu-i benedí- - cant ti- - bi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * et tu das escam illórum in témpore oportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimam benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat: † et deprecatióne eórum exáudiet: * et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatióne Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sæculum et in sæculum sæculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. A.

IV E

L

Audá-bo * De-um me-um in vi-ta me-a.

Psalmus 145.

Lauda ánima me-a **Dóminum**, † laudábo **Dóminum** in *vi-ta* **me-** - a: * psallam De-o me-o *quámdi-u* **fú-e-ro**.

Nolíte confidere in *príncipibus*: * in filiis hóminum, in quibus non est **salus**.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in *terram suam*: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes *eórum*.

Beátus cuius Deus Iacob adiutor eius, † spes eius in **Dómino** Deo *ipsíus*: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia *quæ in eis sunt*.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit iudícium iniúriam *patiéntibus*: * dat escam *esuriéntibus*.

Dóminus solvit *compeditos*: * **Dóminus** illúminat **cæcos**.

Dóminus érigit *elisos*, * **Dóminus** diligit **iustos**.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam *suscípiet*: * et vias peccatórum *dispérdet*.

Regnábit **Dóminus** in *sæcula* Deus *tuus* **Sion**, * in generatióem et generatióem.

Glória Patri et **Fílio**, * et Spíritui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et *nunc et* **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen. *A.*

VIII a

D

E-o nostro * iu-cúnda sit laudá-ti-o.

Psalmus 146.

Laudá-te Dóminum quóni-am bonus est psal- - mus: * De-o nostro sit iucúnda de-co-ráque laudá-ti-o.

Ædíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contritos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessiône: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parrat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

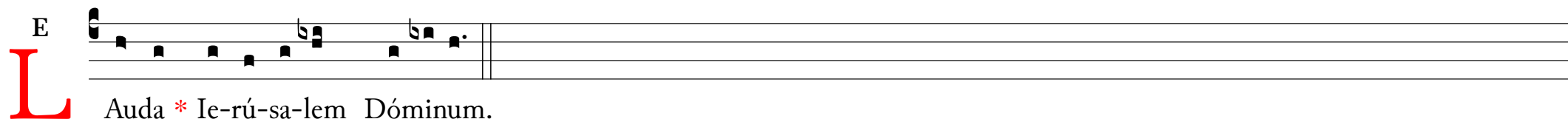
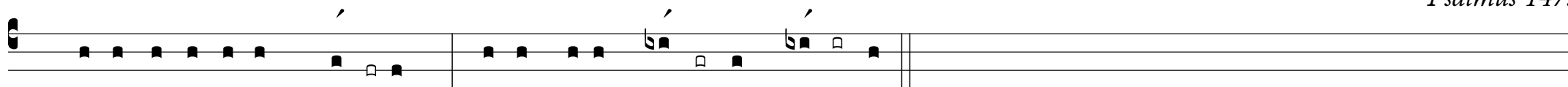
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis qui sperant super misericórdia eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

E
L Auda * Ie-rú-sa-lem Dóminum.

Lauda Ie-rú-sa-lem Dóminum: * lauda De-um tu- - um Si- - on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínere spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Capitulum.

Rom. 11, 33

O

alti-túdo di-vi-ti-á-rum sa-pi-énti-æ et sci-énti-æ De-i: † quam incomprehen-sí-bí-li-a sunt iudí-ci-a e-ius, *

et investi-gá-bi-les vi-æ e-ius! R̃. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 146, 5

VI

M

Agnus Dómi-nus noster, * Et magna vir- tus e-ius. Magnus. Ṽ. Et sa-pi-énti-æ e-ius non est núme-rus. *

Et. Ṽ. Gló-ri-a Patri et Fí-li-o et Spi-rí-tu-i Sancto. Magnus.

Hymnus

Ambrosius († 397)

I

lux be-á-ta Trí-ni-tas, Et princi-pá-lis Uni-tas: Iam sol re-cé-dit ígne-us, Infúnde lumen córdibus.

Te ma-ne laudum cármi-ne, Te depre-cémur véspe-re: Te nostra supplex gló-ri-a Per cuncta laudet sácu-la.

De-o Patri sit gló-ri-a E-iúsque so-li Fí-li-o, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to Et nunc et in perpé-tu-um. A-men.

Versus.

℣. Vespertína o-rá-ti-o ascéndat ad te, Dómi-ne. ℟. Et descéndat super nos mi-se-ri-córdi-a tu-a.

Canticum B. Mariæ V.

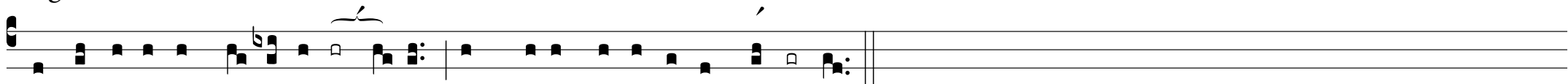
1 Par. 21, 8; H397

I f

B-secro, Dómi-ne, * au-fer i-niqui-tá-tem servi tu- i, qui-a insi-pi-énter e-gi. Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

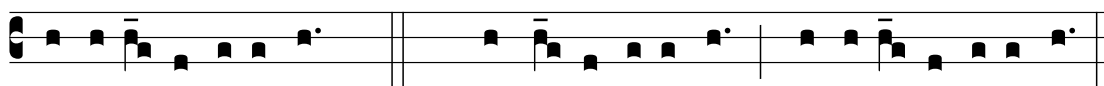

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri et Filio, * et Spiritui Sancto.

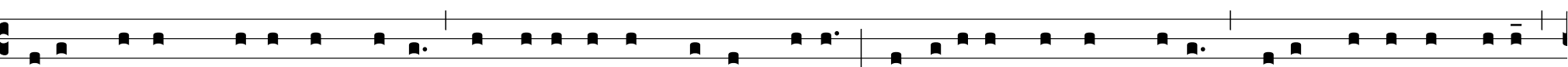
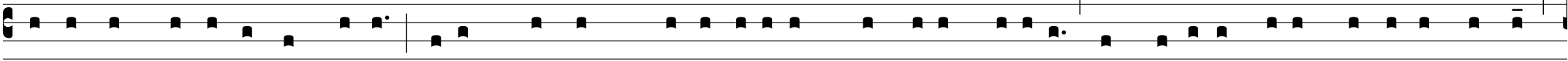

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

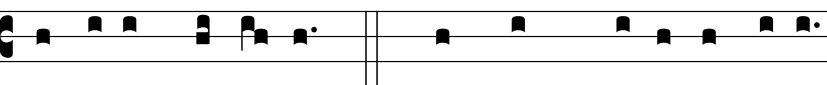

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

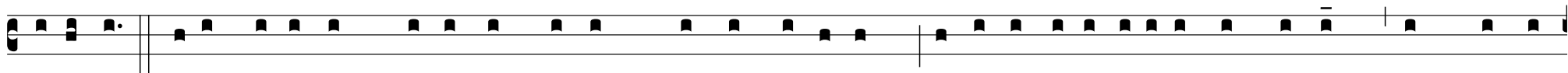
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

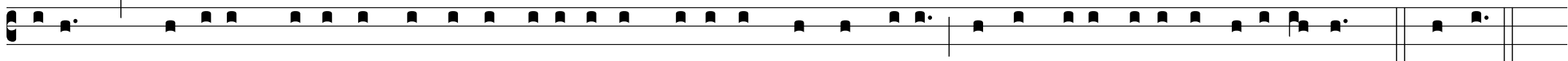
O

-rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: † ínse-re re-li-gi-ónis augméntum; * ut quæ sunt

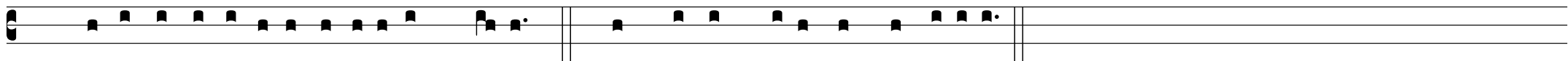

bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutrí-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sǎcu-la sǎcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

Ene-di-cá-mus Dó-mino. R. De-o grá-ti-as.

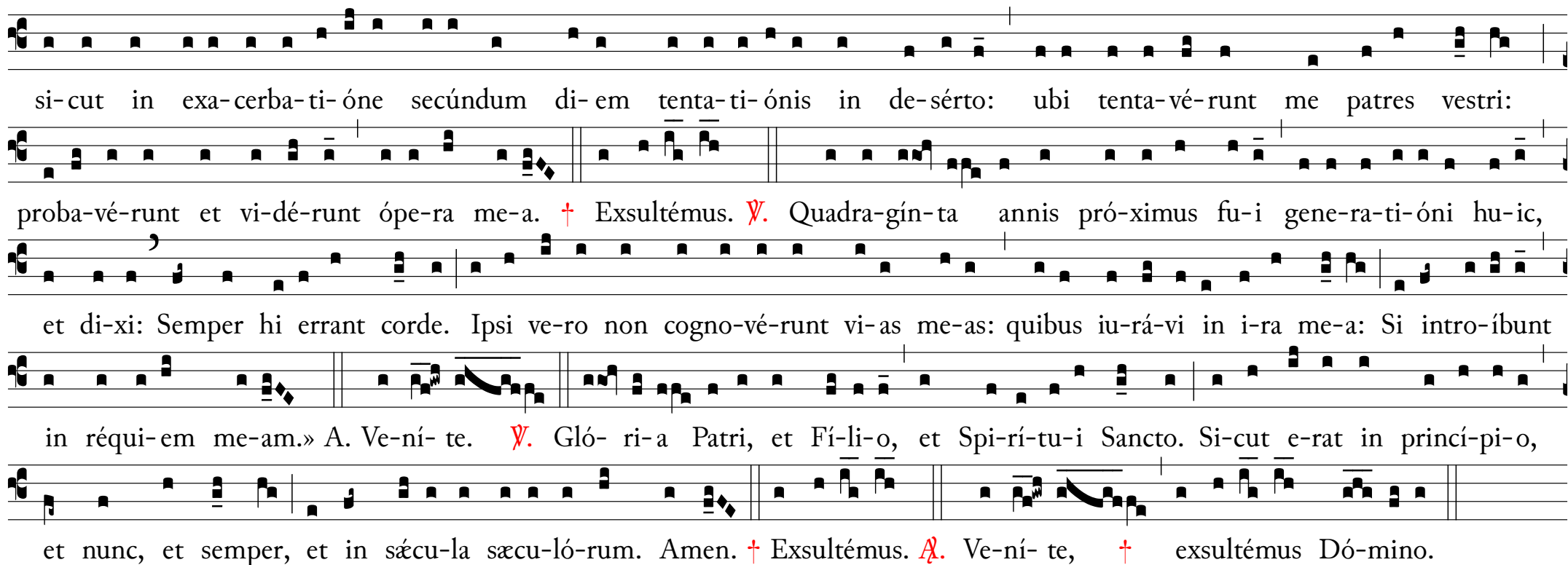
Ad Matutinum.

D Omi-ne, lá-bi-a me-a apé-ri-es. **R̃.** Et os me-um annunti-á-bit laudem tu-am.

Invitatorium.

Ps. 94, 1; Psalmus 94

V E-ní- te, † exsultémus Dó-mino. **A.** Ve-ní- te. **℣.** Iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus
fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. A. Ve-ní- te. **℣.** Quó- ni-am De-us magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius
sunt omnes fi-nes terræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. † Exsultémus. **℣.** Quó- ni-am ipsí-us est ma-re,
et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um,
plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius,
et o-ves páscu-æ e-ius. A. Ve-ní- te. **℣.** Hó- di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra,

si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri:
proba-vé-runt et vi-dé-runt ópe-ra me-a. † Exsultémus. ¶. Quadra-gín-ta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic,
et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt
in réqui-em me-am.» A. Ve-ní- te. ¶. Gló- ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o,
et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. † Exsultémus. A. Ve-ní- te, † exsultémus Dó-mino.

Hymnus.

Adamus Sancti Victoris (†1146)

VII

S

Alve di-es, di-é-rum gló-ri-a, di-es fe-lix Christi victó-ri-a, di-es di-gna iugi læ-tí-ti-a, di-es prima. Lux di-vína
 cæ-cis irrá-di-at, in qua Christus inférnum spó-li-at, mortem vin-cit, et re-concí-li-at summis ima. Sempi-térni Re-gis sentén-
 ti-a sub peccá-to conclú-sit ómni-a; ut infír-mis supérna grá-ti-a subvení-ret. De-i virtus et sa-pi-énti-a tempe-rá-vit i-ram
 cleménti-a, cum iam mun-dus in præ-ci-pí-ti-a to-tus i-ret. Re-surré-xit li-ber ab ínfe-ris restaurá-tor humáni gé-ne-ris, o-vem
 su- am repórtans úme-ris ad supérna. Ange-ló-rum pax fit et hó-minum, pleni-túdo succrés-cit ór-dinum, tri-umphán-tem laus
 de-cet Dó-minum, laus æ-térna. Harmoní-æ cæ-léstis pá-tri-æ vox concórdet matris Ecclé-si-æ, «Alle-lú-ia» frequéntet hód-i-e
 plebs fi-dé-lis. Tri-umphá-to mortis impé-ri-o, tri-umphá-li fru-ámur gáudi-o; in terra pax, et iubi-lá-ti-o sit in cæ-lis.

Non dicitur Amen in fine.

In I. Nocturno

Psalmus 1.

Ps. 1, 1

VIII G

B

E-á-tus vir * qui in lege Dómi-ni me-di-tá-tur.

Ps. 1

Be-á-tus vir, qui non áb-i-it in consí-li-o impi-ó- - rum, † et in vi-a pecca-tó-rum non ste- - tit, *

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

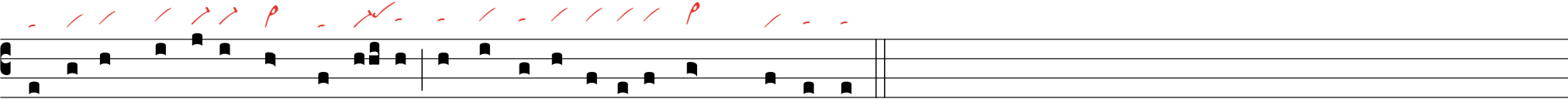
Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

VII a

S

 Erví-te Dómino * in timó-re: et exsultá-te e-i cum tremó-re.

Ps. 2

 Qua-re fremu-é- - runt gen- - tes, * et pópu-li me-di-tá-ti sunt ináni-a?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possesiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. *A.*

Psalmus 3.

Ps. 3, 7

VI F

E

Xsúrge, Dó-mi-ne, * saluum me fac, De-us me-us.

Ps. 3

Dómi-ne quid multipli-cá-ti sunt qui trí-bu-lant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in *Deo* eius.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me,

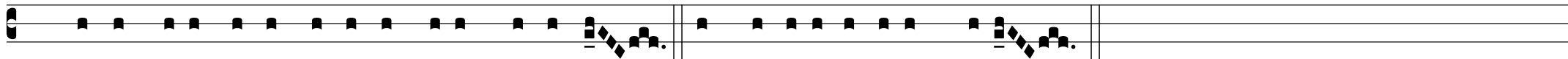
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, saluum me fac, *Deus* meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

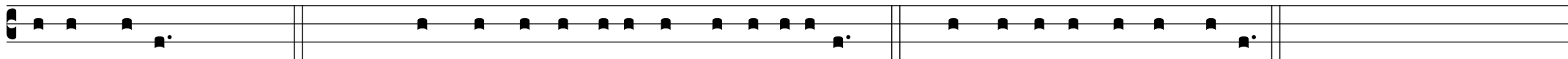
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

℣. Memor fu-i nocte nómi-nis tu-i, Dómi-ne. ℞. Et custodí-vi legem tu-am.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

Sancto vi-vis et regnas in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. **R̃.** Amen.

Lectio I.

2 Reg. 12, 1-4

De libro secúndo Regum.

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui, cum venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives et alter pauper. Dives habébat oves et boves plúrimos valde, pauper autem nihil habébat omníno præter ovem unam párvulam, quam émerat et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum filiis eius simul de pane illíus cómedens et de cálice eius bibens et in sinu illíus dórmiens; erátque illic sicut filia. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 1.

R. 1 Reg. 7, 3 V. ibidem; H397

III

P

Ræpa-rá- te corda vestra Dó- mi- no, et serví-te il- li so- li, † Et li-be-rá- bit vos de má-ni-bus

i-nimi-có- rum ve- stró- rum. V. Aufér- te de-os a-li-é- nos de mé- di- o ve- stri. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. **R̃.** Amen.

Lectio II.

2 Reg. 12, 5-9

Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc: ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud et non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego unxi te in regem super Israël et ego éruí te de manu Saul, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo dedíque tibi domum Israël et Iuda; et, si parva sunt ista, adíciam tibi multo maióra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 2.

R. Cantor *℣.* 1 Reg. 17, 37; H395

I
D E- us ómni-um e-xaudí-tor est: ipse mi- sit Ange-lum su- um et tu-lit me de ó-vibus pa-tris
me- i: † Et unxit me un-cti-óne mi-se-ri-cór- di- æ su- æ. *℣.* Dómi-nus, qui e-rípu-it me de o-re
le-ó- nis et de manu bésti-æ li- be-rá- vit me. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. **R̃.** Amen.

Lectio III.

2 Reg. 12, 10-16

Quam ob rem non recédet gládus de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me et túleris uxórem Uríæ Hethæi ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis et dabo próximo tuo, et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis huius. Tu enim fecísti abscondite, ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël et in conspéctu solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriérís. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo, et ieiunávit David ieiúnio et ingrédessus seórsum iácuít super terram. **Ps̃.** Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 3.

R. 1 Reg. 17, 37 *V.* Ps. 56, 4.5; H395

VIII

D

Ominus, qui e-rípu-it me de o-re le-ó-nis, et de ma-nu bé-sti-æ li-be-rá-vit me, †

I- pse me e-rí- pi- et de máni-bus i-nimi-có- rum me- ó- rum. *V.* Mi-sit De-us mi-se-ri-córdi-am

su-am et ve-ri-tá-tem su- am: ánimam me-am e-rípu-it de mé-di-o ca-tu-ló- rum le-ó- num. † I- pse. *V.*

Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San- cto. † I- pse.

In II. Nocturno

Psalmus 4.

Ps. 8, 2

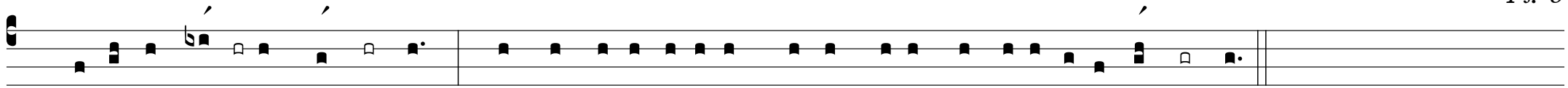
I g

Q

Uam admi-rá-bi-le est * nomen tu-um, Dómi-ne, in uni-vér-sa terra.

Ps. 8

Dómi-ne Dóminus nos- - ter, * quam admi-rá-bi-le est nomen tu-um in uni-vér-sa ter- - ra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * *super* cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum *et ultórem*.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ *tu fundásti*.

Quid est homo, quod **memor** es eius? * aut fílius hóminis, quóniam *visitas* eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves **univér-sas**: * ínsuper et *pécora campi*.

Vólucres cæli, et **pisces maris**, * qui perámbulant *sémitas maris*.

Dómine Dóminus **noster**, * quam admirábile est nomen tuum in univér-sa **terra**!

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et **nunc** et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen. *A.*

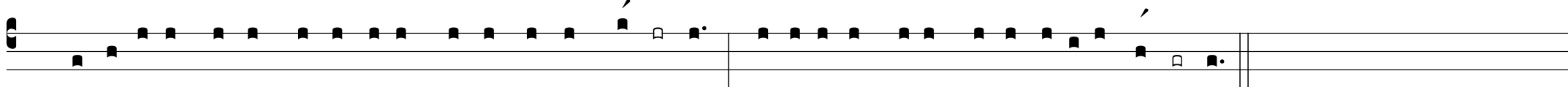
VIII G

S

Edísti super thronum, * qui iúdi-cas iustí-ti-am.

Ps. 9, 2-11

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * narrábo ómni-a mi-ra-bí-li-a tu- - a.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo *Altíssime*,

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui iúdicas iustítiam.

Increpásti gentes, et périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sǣculum sǣculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum: † et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, * iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

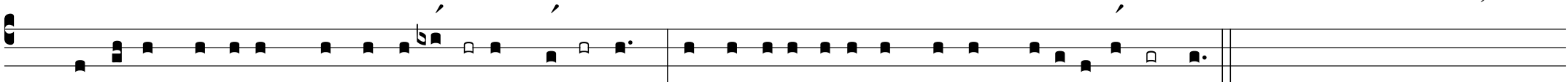
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sæculórum. Amen. *A.*

I g³

E

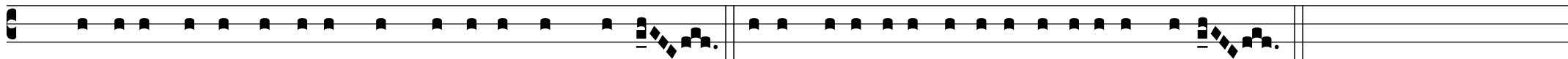
Xsúrge, Dómi-ne, * non prævá-le-at homo.

Ps. 9, 12-21

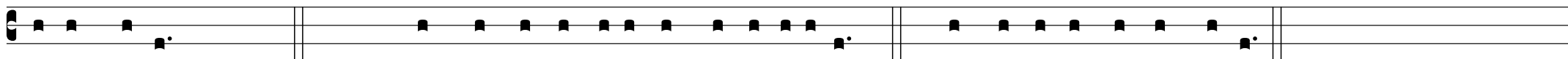

 Psál-li-te Dómino, qui há-bi-tat in Si- - on: * annunti-á-te inter gentes stúdi-a e- - ius:
Quóniam requírens sánguinem eórum **recordátus** est: * non est oblítus clamórem **páuperum**.Miserére **mei** Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis **meis**.Qui exáltas me de **portis mortis**, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis *filiae* **Sion**.Exsultábo in salutári **tuo**: * infixæ sunt gentes in intéritu, *quem fecerunt*.In láqueo isto, quem **abscondérunt**, * comprehénsus est *pes* eórum.Cognoscétur Dóminus iudícia **fáciens**: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus *est* **peccátor**.Convertántur peccatóres **in inférnum**, * omnes gentes quæ obliviscúntur **Deum**.Quóniam non in finem oblívio erit **páuperis**: * *patientia* páuperum non períbit *in* **finem**.Exsúrge Dómine, non confortétur **homo**: * iudicéntur gentes in conspéctu **tuo**.Constítue Dómine legislatórem **super eos**: * ut sciant gentes quóniam *hómínes* sunt.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et **nunc** et **semper**, * et in sǽcula *sæculórum*. Amen. *A.*

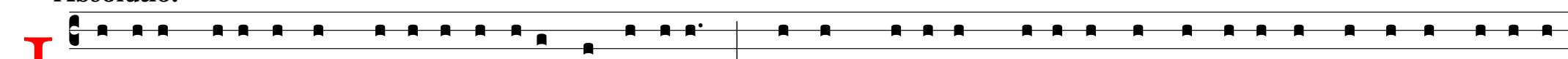

℣. Mé-di-a nocte surgébam ad confi-téndum ti-bi. ℞. Super iudí-ci-a iusti-fi-ca-ti-ónis tu-æ.

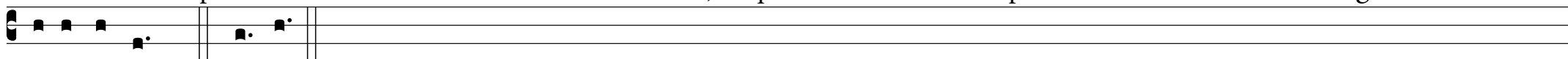

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sǽcu-la

sǽcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omní-po-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. **R̃.** Amen.

Lectio IV.

Apolog. 1, c. 2

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Apología David.

Unusquisque nostrum per singulas horas quam multa delínquit! nec tamen unusquisque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex, tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam; sed, præmatúra confessióne atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fáciie repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicúius culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cum a priváto hómine corriperétur quod gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 4.

R. 1 Sam. 18, 7 V. ibid.

VIII

P

Ercús-sit Saul mil-le, et Da-vid de-cem míl-li- a: † qui-a ma-nus Dó-mi-ni e- rat cum il-

lo: Percússit Phil- listæ- um, et ábstu-lit oppróbri- um ex Isra- el. V. Nonne iste est Da-vid,

de quo canébant in cho-ro, di-cén-tes: Saul percússit mille, et Da-vid de- cem míl-li- a. † Qui-a.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. **℟.** Amen.

Lectio V.

Dénique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan diceret: Quóniam pœnituit te, et Dóminus ábstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque vénia, profúndam regis fuisse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómínes cum a sacerdótibus corripíuntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt aut deféndere; ibíque eórum lapsus est maior, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre pium certámen géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómínes corrúerint, natúra magis fragilitáte quam peccáandi libídine, acríores ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo maióra reparántes certámina; ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 5.

R. 2 Sam. 1, 21; H395

VIII

M

Ontes Gélbo- e, nec ros nec plú-vi- a vé-ni- ant su- per vos, † U-bi ce-ci-dé- runt fortes

Is-ra-el. *V.* Omnes montes in circú-i-tu e-ius ví-si-tet Dómi- nus, a Gélbo- e tránse- at. † U-bi.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. **R̃.** Amen.

Lectio VI.

Peccávit David, quod solent reges; sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, ieiunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sǎcula vulgáto dolore transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est; quod supplicávit, correctiόnis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúra est: diluísse, virtútis.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 6.

R. 2 Reg. 7, 8.9.12.13; *V.* ibid., 7, 9.1; H395

I

E

-go te tu- li de do- mo pa-tris tu-i, di-cit Dómi- nus, et pó-su-i te pá- sce- re gregem pó- pu-
li me- i. Et fu-i te- cum in ómni- bus u-bi-cúmque ambu- lá- sti, † Firmans regnum tu- um in
æ-tér- num. *V.* Usque in æ-térnum præpa-rá-bo nomen tu- um, et ædi-fi-cábo in gene-ra-ti-ónem et gene-ra-ti-ó-
nem se-dem tu- am. † Firmans. *V.* Gló-ri-a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San- cto. † Firmans.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

Ps. 9, 22

II D

U

T quid, Dómi-ne, * re-cessísti longe?

Ps. 9, 22-32

Ut quid Dómi-ne re-cessísti lon- - ge, * déspi-cis in opportuni-tá-tibus, in tribu-la-ti-ó- - ne?

Dum supérbit ímpius, incénditur **pauper**: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudinem iræ suæ *non* quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióem sine malo.

Cuius maledictiόne os plenum est, et amaritúdine, et **dolo**: * sub lingua eius labor *et* dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat **páuperem**: * rápere páuperem dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

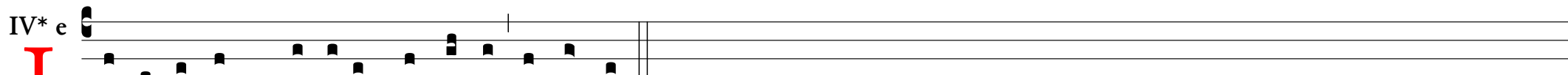
Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat *in* finem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

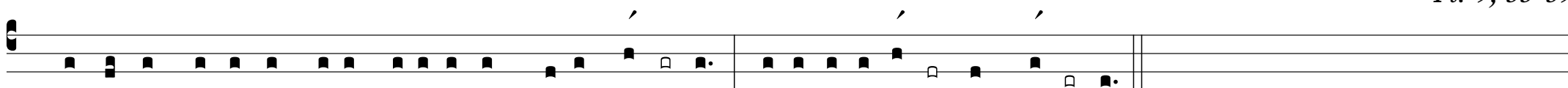
Psalmus 8.

Ex. 15, 18

IV* e

N æ-térnum Dóminus regná-bit et ultra.

Ps. 9, 33-39

Exsúrge Dómi-ne De-us, exalté-tur *manus* tu- - a: * ne obli-viscá- - ris páu-pe-rum,
 Propter quid irritávit ímpius Deum; * dixit enim in corde suo: Non requíret.
 Vides, quóniam tu labórem et dolórem *consíderas*: * ut tradas eos in manus tuas:
 Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.
 Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
 Dóminus regnábit in ætérnum, et in *sæculum* *sæculi*: * períbitis gentes de terra illíus.
 Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatióem cordis eórum audívit auris tua.
 Iudicáre pupílo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.
 Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.
 Sicut erat in princípio, et *nunc et* *semper*, * et in *sæcula* *sæculórum*. Amen. *A.*

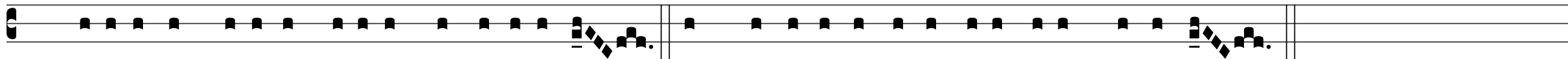
II* f

I

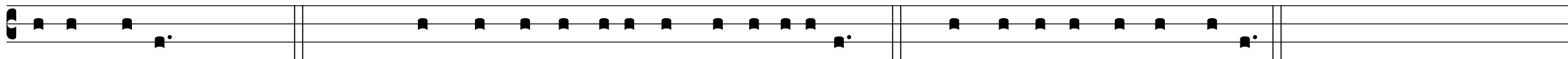
Us-tus Dóminus, * iustí-ti-am dí-lé-xit.

In Dómino confi- - do: † quómodo dí-ci-tis á-nimæ me- - æ: * Tránsmigra in montem sic-ut pas- - ser?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in **pháretra**, * ut sagíttent in obscúro rectos **corde**.Quóniam quæ perfecísti, **destruxérunt**: * iustus autem quid **fecit**?Dóminus in templo **sancto suo**, * Dóminus in cælo sedes eius.Oculi eius in páuperem **respíciunt**: * pálpebræ eius intérogant filios **hóminum**.Dóminus intérogat iustum et **ímpium**: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.Pluet super peccatóres **láqueos**: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.Quóniam iustus Dóminus et iustítias **diléxit**: * æquitátem vidit vultus eius.Glória Patri et Fílio, * et Spíritui **Sancto**.Sicut erat in princípío, et *nunc et* **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

℣. Prævené-runt ócu-li me-i ad te di-lúcu-lo. ℞. Ut me-di-tá-rer e-lóqui-a tu-a, Dómi-ne.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

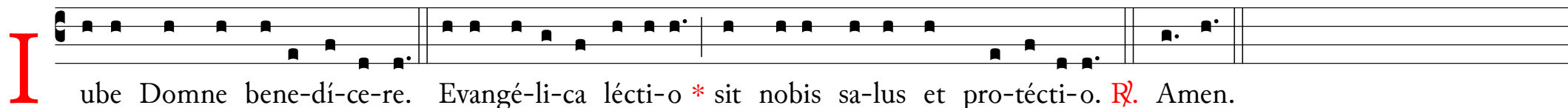
Absolutio.

A

víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio VII.

Mc. 8, 1-9

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Iesu nec habérent quod manducárent, convocátis discipulis, ait illis: Miséreor super turbam, quia ecce iam tríduo sústinent me nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Liber 6 in Lucæ cap. 9, post initium

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Posteáquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est ságuinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátia cæléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartíatur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga vel sæculári dignitáte residéntibus; sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcerá passiónis, his medicíná suam libénter indúlget.

Ps. Tu autem, Dómine, miserére nobis. *R.* Deo grátias.

Responsorium 7.

R. Ex oratione Manassæ *℣.* ibidem; H396

III

P

Eccá- vi super núme- rum a-rénæ ma- ris, et multipli-cá- ta sunt peccá-ta me- a,

et non sum dignus vi-dé- re alti-tú-di-nem cæ- li, præ multi-túdi-ne i-niqui-tá-tis me- æ:

quó- ni-am irri-tá-vi i-ram tu- am. † Et ma- lum co-ram te fe- ci. *℣.* Quó- ni- am i-niqui-tá-tem me-am

e-go cognó- sco, et de-líctum me-um co-ram me est semper, ti-bi so- li pec-cá- vi. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Di-vinum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. **R̃.** Amen.

Lectio VIII.

Cónsequens ígitur erat, ut quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spiritálibus a ieiúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus; et illi qui vocántur ad cœnam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit: si lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 8.

R. Is. 6, 3 *Y.* Io. 5, 7; *Bud.*¹¹⁸ 111v.

I

D

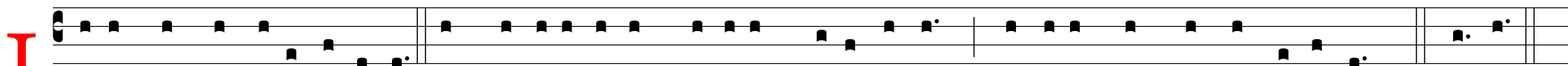
U-Ō Sé- raphim cla-má-bant al-ter ad ál-te- rum : * San- ctus, San- ctus, San- ctus Dóminus De- us

Sába- oth: † Plena est o- mnis ter- ra gló- ri-a e- ius. *Y.* Tres sunt qui testimóni-um dant in cæ- lo,

Pa-ter, Verbum, et Spí-ri-tus Sanctus, et hi tres u-num sunt. * San- ctus. Gló-ri-a Patri, et Fí-li- o,

et Spi-rí-tu-i San- cto. † Plena.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum *perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. ℟. Amen.

Lectio IX.

Ubique igitur mysterii ordo servatur, ut prius per remissionem peccatorum vulneribus medicina tribuatur, post alimonia mensae caelestis exuberat; quamquam nondum validioribus haec turba reficiatur alimentis, neque Christi corpore et sanguine ieiuna solidioris fidei corda pascantur. Lacte, inquit, vos potavi, non esca; nondum enim poteratis, sed nec adhuc quidem potestis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solidior, corpus est Christus; potus vehementior, sanguis est Domini.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur. Ti-bi

omnes Ange-li, ti-bi cæ-li et uni-versæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant:

Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis nú-me-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus

laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis:

Vene-rándum tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe.

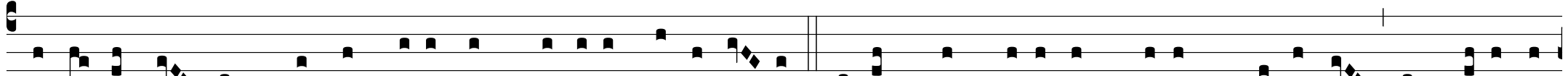
Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum susceptúrus hó-mi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum.

Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad dèxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris.

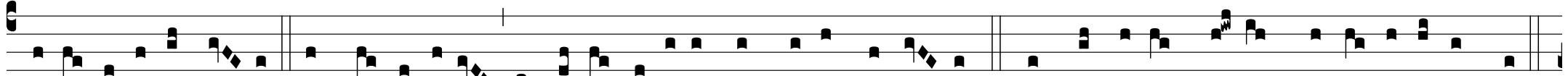
Genua nunc flectantur omnia.

Iudex crēde-ris es-se ventūrus. TE ERGO QUÆSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVE- NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI.

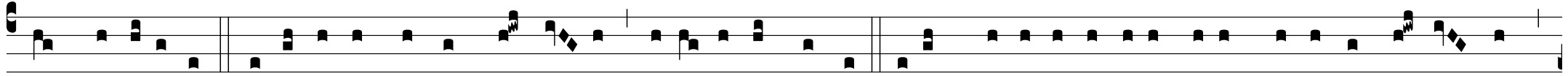
Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic

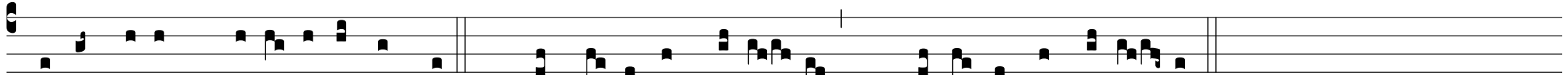
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te.

Et laudámus nomen tu-um in sǽ-cu- lum, et in sǽ-cu-lum sǽcu-li. Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to

nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos,

quemádmódum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér-num.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus:

O

-rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: † ínse-re re-li-gi-ónis augméntum; * ut quæ sunt

bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutri-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sǽcu-la sǽcu-ló-rum. ℟. Amen.

Conclusio

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. **R̃.** Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

VI F

A L-le- lú-ia, * alle-lú-ia.

Psalmus 50.

Mi-se-ré-re me-*i* De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitudínem miseratiónum *tuárum*, * dele iniquitátem **meam**.

Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto *meo* **munda** me.

Quóniam iniquitátem meam ego **cognó**sco: * et peccátum meum contra *me est* **semper**.

Tibi soli peccávi, et malum coram *te* **feci**: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum *iudicáris*.

Ecce enim in iniquitátibus **concé**ptus sum: * et in peccátis concépit me *mater mea*.

Ecce enim veritátem **dilex**isti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.

Aspérges me hyssópo, et **mundá**bor: * lavábis me, et super nivem **dealbá**bor.

Auditui meo dabis gáudium et **lætí**tiam: * et exsultábunt ossa *humiliáta*.

Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: * et omnes iniquitátes *meas* **dele**.

Cor mundum crea in *me* **Deus**: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

Ne proiícias me a fácie **tua**: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a** me.

Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli **confirma** me.

Docébo iníquos vias **tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis **meæ**: * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

Dómine lábia mea **apéries**: * et os meum annuntiábit *laudem* **tuam**.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem **útiq**ue: * holocáustis non **delectáberis**.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus *non despícies*.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua **Sion**: * ut ædificéntur muri *Ierúsalem*.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre *tuum* **vítulos**.

Glória Patri *et* **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc *et* **semper**, * et in sácula sæculórum. **Amen**.

Confi-témi-ni Dómino quóni-*am* bo- - nus: * quóni-am in sǎcu-lum mi-se-ri-córdi-*a* e- - ius.

Dicat nunc Israel quóniam **bonus**: * quóniam in sǎculum misericórdia eius.

Dicat nunc *domus* Aaron: * quóniam in sǎculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui *timent* Dóminum: * quóniam in sǎculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi *adiutor*: * non timébo quid fáciat *mihi* homo.

Dóminus mihi *adiutor*: * et ego despíciam inimícos **meos**.

Bonum est confidere *in* Dómino, * quam confidere *in* hómine.

Bonum est speráre *in* Dómino, * quam speráre *in* princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus *sum in* eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus *sum in* eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis *in* spinis: * et in nómine Dómini quia ultus *sum in* eos.

Impúlsus evérsus sum *ut* cáderem: * et Dóminus *suscépit* me.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus: * et factus est mihi *in* **salútem**.

Vox exsultatiónis et **salútis** * *in* tabernáculis **iustórum**.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera Dómini **exaltávit** me, * déxtera Dómini *fecit* **virtútem**.

Non móriar, *sed* **vivam**: * et narrábo *ópera* Dómini.

Castígans castigávit *me* Dóminus: * et morti non **trádidit** me.

Aperíte mihi portas iustíiæ, † ingressus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, † o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu; et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

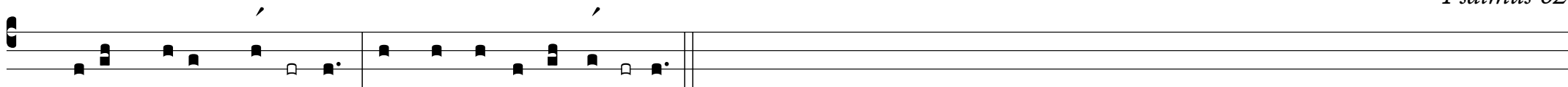
Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 3.

Psalmus 62.

De-us De-us me- - us * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te *ánima mea*, * quam multiplíciter tibi *caro mea*.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto apparúi tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua *super vitas*: * lábia mea *laudábunt* te.

Sic benedícam te in *vita mea*: * et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur *ánima mea*: * et lábiis exsultatiónis *laudábit os meum*.

Si memor fui tui *super stratum meum*, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti *adiútor meus*.

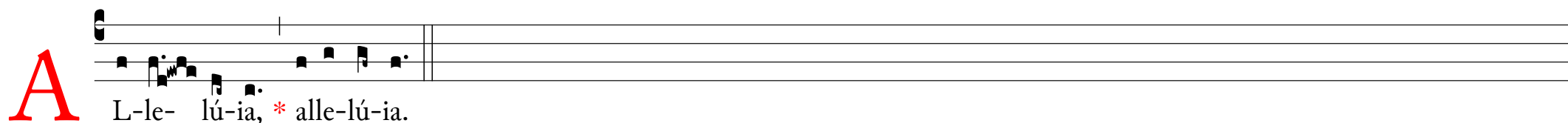
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhásit *ánima mea post te*: * me suscepit *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt *ánimam meam*, † introíbunt in *inferióra terræ*: * tradéntur in manus gládii, partes *vúlpium erunt*.

Rex vero lætábitur in Deo, † *laudabúntur omnes qui iurant in eo*: * quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

Glória Patri *et Fílio*, * et *Spirítui Sancto*.

Sicut erat in princípío, et nunc *et semper*, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

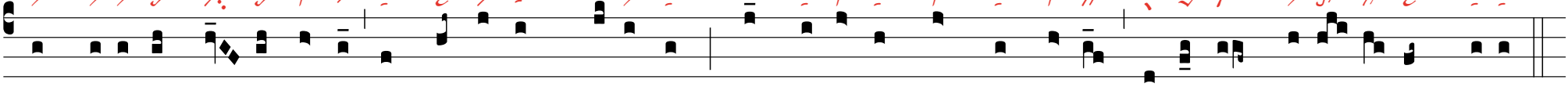

A

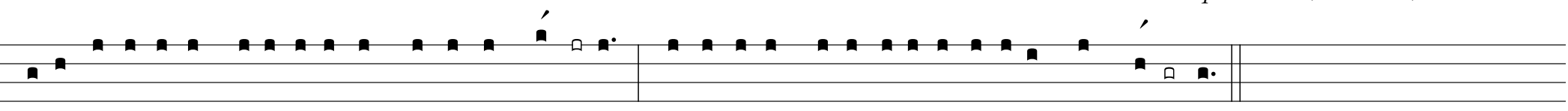
L-le- lú-ia, * alle-lú-ia.

VIII G

T

Res pú-e-ri * ius-su re-gis in forná-cem missi sunt, non timéntes flammam ignis, di-céntes: Bene- díctus De-us.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sǣcu-la.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite *cæli* Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ *cæli* Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus *Dei* Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et *æstus* Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et *frigus* Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et *dies* Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et *nubes* Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sǣcula*.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in *terra* Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres *cæli* Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sǣcula*.

Benedícite sacerdótes Dómini **Dómino**: * benedícite servi Dómini **Dómino**.

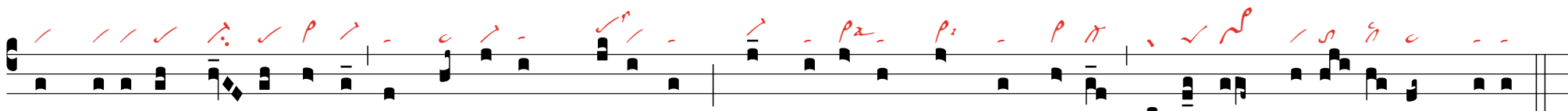
Benedícite spíritus et ánimæ iustórum **Dómino**: * benedícite sancti et húmiles *corde* **Dómino**.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael **Dómino**: * laudáte et superexaltáte *eum in* **sæcula**.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**: * laudémus et superexaltémus *eum in* **sæcula**.

Benedíctus es Dómine in firmaménto **cæli**: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in* **sæcula**.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

T
Res pú-e-ri * ius-su re-gis in forná-cem missi sunt, non timéntes flammam ignis, di-céntes: Bene- díctus De-us.

Psalmus 5.

VIII G

A

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um *in excél-* - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes *virtútes* eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes *stellæ et* lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent *nomen* Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, *et creáta* sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non *præteríbit*.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones et omnes *abýssi*.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt *verbum* eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et unívrsa pécora: * serpéntes et volúcres *pennátæ*.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdice*s* terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius *solius*.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli *sui*.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo *appropinquánti* sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Lætetur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsultent in *rege suo*.

Laudent nomen eius in **choro**: * in t́ympano et psalterio *psallant* ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos *in salútem*.

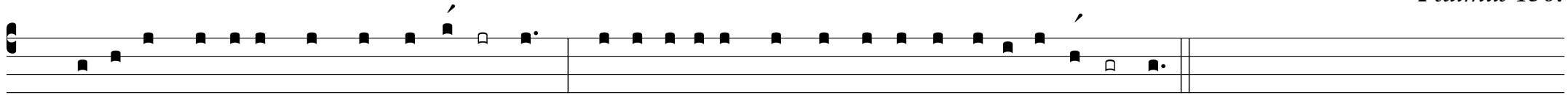
Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: ✱ et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciendam vindictam in natió nibus: * increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus *sanctis* eius.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

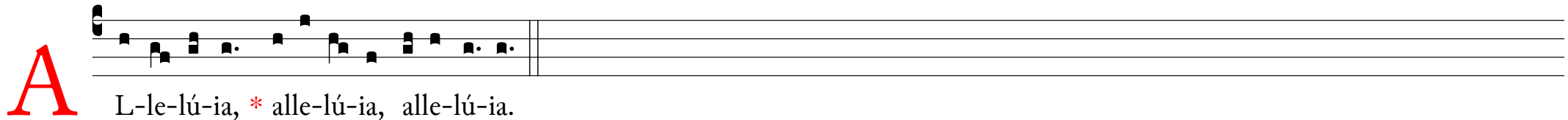
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órganó.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus *laudet* Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Capitulum.

Ac. 7, 12

B

Ene-dícti-o, et clá-ri-tas, et sa-pi-énti-a, et gra-ti-á-rum ácti-o, † honor, et virtus, et forti-túdo De-o nostro *

in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. Amen. R̃. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 118, 36-37

IV

I

Inclína cor me-um De-us * In testimó-ni-a tu-a. Inclína. Ṽ. A-vérte ócu-los me-os, ne ví-de-ant va-ni-tá-tem:

in vi-a tu-a vi-ví-fi-ca me. * In. Ṽ. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Inclína.

Hymnus

Gregorius Magnus († 604)

IV

E

Cce iam noctis tenu-á-tur umbra, Lu-cis auró-ra rú-ti-lans co-rúscat: Ní-sibus to-tis ro-gi-témus omnes

Cunctipo-téntem. Ut De-us nostri mi-se-rá-tus, omnem Pel-lat languó-rem, tríbu-at sa-lú-tem, Donet et no-bis

pi-e-tá-te Patris Regna po-ló-rum. Præstet hoc nobis Dé-i-tas be-á-ta Pa-tris, ac Na-ti, pa-ri-térque Sancti

Spí-ri-tus, cu-ius rébo-at in omni Gló-ri-a mundo. A-men.

Versus.

Ps. 92, 1

℣. Dóminus regná-vit, de-có-rem índu-it. ℞. Indu-it Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se virtú-te.

Canticum Zachariæ.

Mc. 8, 1.2

VIII G

CUM turba multa * esset cum Ie-su, nec habé-rent quod manducá-rent, convo-cá-tis discí-pu-lis, a-it il-lis:

Mi-sé-re-or super tur-bam: qui-a ecce iam trí-du-o sústi-nent me, nec habent quod mandú-cent, alle-lú-ia.

Lc. 1, 68-79

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis* su- - æ.

Et eréxit cornu *salútis* nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est *per os sanctórum*, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium *qui odérunt* nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum *pátribus* nostris: * et memorári testaménti *sui* sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham *patrem* nostrum, * datúrum *se* nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum *liberáti*, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia *coram ipso*, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi *vocáberis*: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre *vias* eius:

Ad dandam sciéntiam *salútis plebi* eius, * in remissi-ónem peccatórum *eórum*:

Per víscera misericórdiæ *Dei* nostri: * in quibus visitávit nos, *óriens ex alto*:

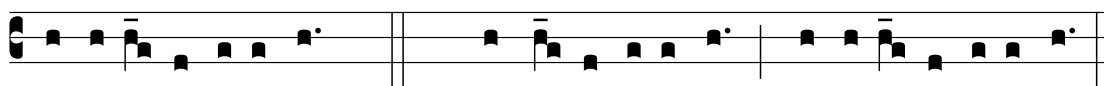

Illumináre his qui in ténebris et in umbra *mortis* sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in *viam* pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spiritui Sancto.

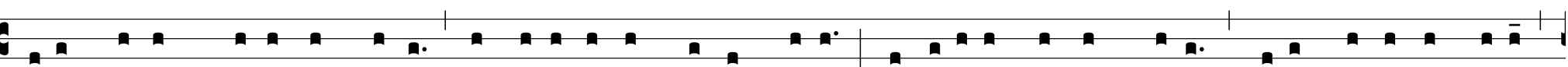

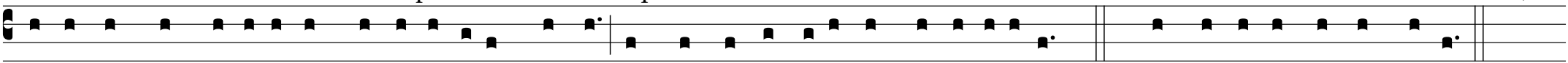

Sicut erat in princípio, *et nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

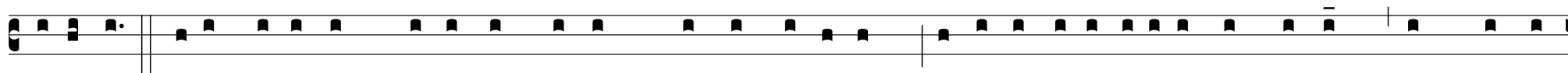
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: † ínse-re re-li-gi-ónis augméntum; * ut quæ sunt

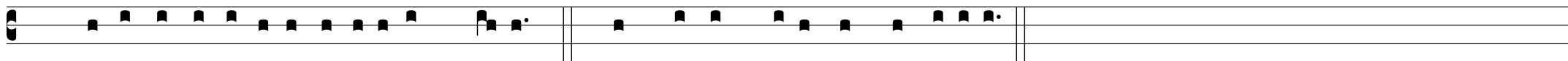

bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutrí-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sǎcu-la sǎcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I

B

Ene-di-cá-mus Dó-
mino. R. De-o
grá-
ti-as.

Ad II. Vesperas.

D E-us, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 109, 1; H91

D VII c² Ix-it Dóminus * Dómino me-o: Sede a dextris me-is. *Psalmus 109.*

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dex- - tris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. *A.*

IV g
F

Idé-li-a * ómni- a mandá-ta e-ius, confirmá-ta in sǎcu-lum sǎcu-li.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia *opus* eius: * et iustítia eius manet in sǎculum sǎculi.

Memóriam fecit mirábílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǎculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sǎculum sǎculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

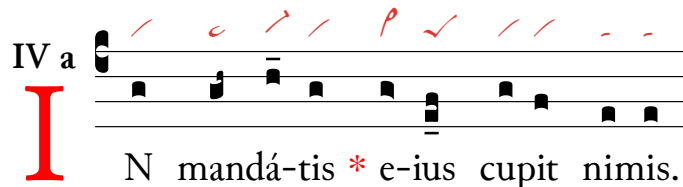
Sanctum et terríbile *nomen* eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sǎculum sǎculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

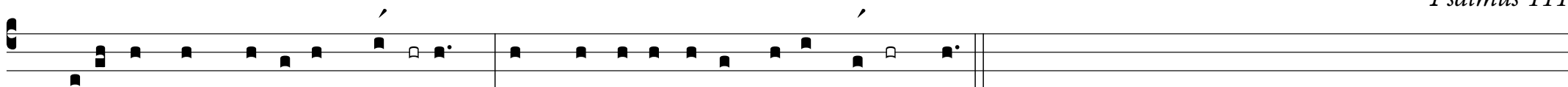
Sicut erat in princípío, et *nunc et semper*, * et in sǎcula sǎculórum. Amen. A.

IV a

N mandá-tis * e-ius cupit nimis.

Psalmus 111.

Be-á-tus vir qui *timet* Dóminum: * in mandá-tis e-ius vo-let ni- - mis.

Potens in terra erit *semen* eius: * generatio rectórum *benedicétur*.

Glória et divítiæ in *domo* eius: * et iustítia eius manet in *sæculum* **sæculi**.

Exórtum est in ténebris *lumen* **rectis**: * *miséricors*, et *miserátor*, et **iustus**.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in **iudício**: * quia in ætérnum *non commovébitur*.

In memória æténa *erit* **iustus**: * ab auditióne mala *non timébit*.

Parátum cor eius speráre in Dómino † confirmátum *est cor* eius: * non commovébitur donec despíciat *inimícos* **suos**.

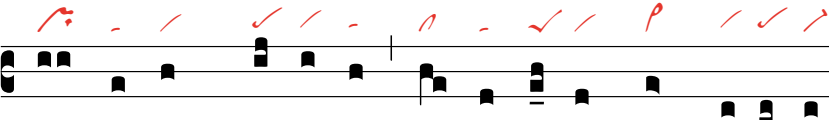
Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in *sæculum* **sæculi**: * cornu eius exaltábitur in **glória**.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et **tabéscet**: * desidérium peccatórum *períbit*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

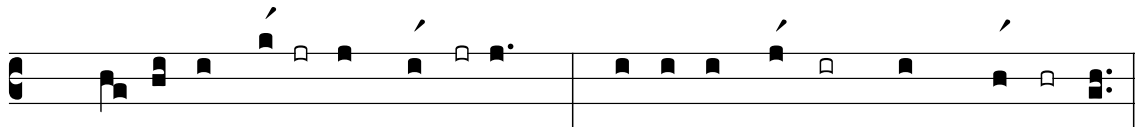
Sicut erat in princípio, et *nunc et* **semper**, * et in *sæcula* *sæculórum*. Amen. **A.**

VII c
S

It nomen Dómi-ni * be-ne-díctum in sǣcu-la.

Psalmus 112.

Laudá-te pú-e-ri Dóminum: * laudá-te no- - men Dómi-ni.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǣculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. A.

Capitulum.

2 Cor. 1, 3-4

B

Ene-díctus De-us, et Pa-ter Dómi-ni nostri Ie-su Christi, † Pa-ter mi-se-ri-cordi-á-rum, et De-us to-tí-us

conso-la-ti-ónis, * qui conso-lá-tur nos in omni tribu-la-ti-óne nostra. ℣. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 103, 24

VI

Q

Uam magni-fi-cá-ta sunt * Ope-ra tu- a Dómi-ne. Quam. ℣. Omni-a in sa-pi-énti-a fe-císti. * Ope-ra. ℣.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Quam.

Hymnus

Gregorius Magnus († 604)

L Ucis Cre-á-tor óptime, Lu-cem di-é-rum pró-fe-rens, Primórdi-is lu-cis no-væ Mundi pa-rans o-ri-gi-nem.

Qui mane Iunctum véspe-ri Di-em vo-cá-ri præ-ci-pis: Tetrum cha-os il-lá-bi-tur, Audi pre-ces cum flé-ti-bus.

Ne mens gra-vá-ta crí-mi-ne, Vi-tæ sit exsul mú-ne-re, Dum nil per-énne có-gi-tat, Se-sé-que culpis il-li-gat.

Cæ-ló-rum pul-set íntimum, Vi-tá-le tol-lat præ-mi-um: Vi-témus omne nó-xi-um: Purgé-mus omne péssimum.

Præsta, Pa-ter pi-ís-sime, Patrí-que compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to Regnans per omne sæ-cu-lum. A-men.

Versus.

Ps. 140, 2

℣. Di-ri-gá-tur Dómi-ne o-rá-ti-o me-a. ℞. Sic-ut incénsum in conspéctu tu-o.

Canticum B. Mariæ V.

Mc. 8, 2.3; H428

VII d

M

I-sé- re-or * super turbam: qui- a ecce iam trídu-o sústi- nent me, nec ha- bent quod mandú- cent:

et si dimí-se-ro e-os ie-iúnos, de-fi-ci-ent in vi-a, alle-lú-ia.

Lc. 1, 46-55

Mag-ní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

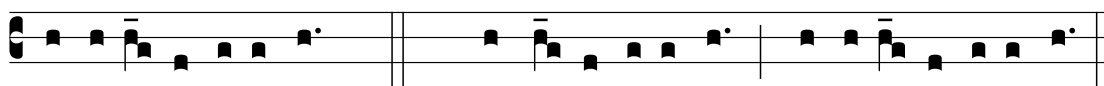

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

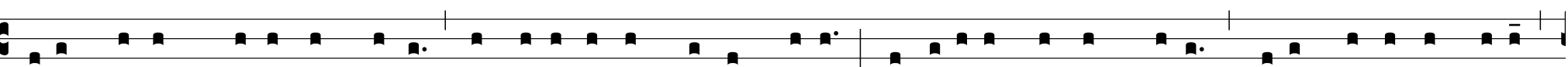

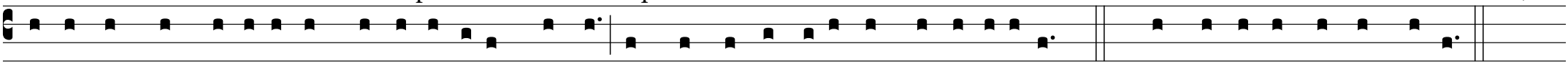

A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

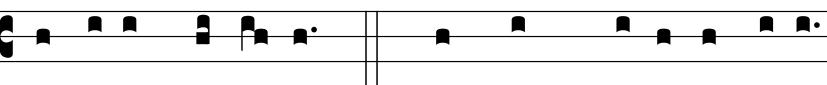

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

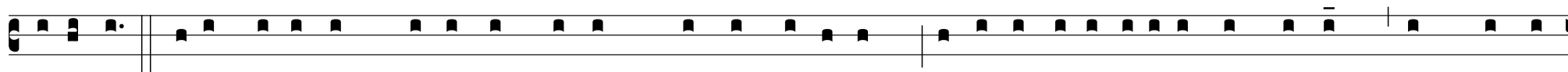
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

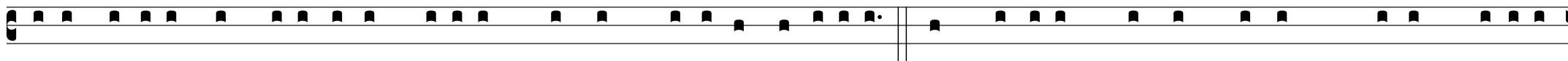
In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: † ínse-re re-li-gi-ónis augméntum; * ut quæ sunt

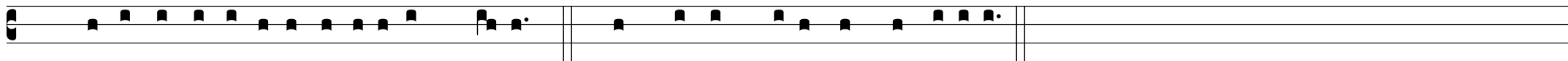

bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutrí-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sǎcu-la sǎcu-ló-rum. R̃. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R̃. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

Ene-di-cá-mus Dó-mi-no. R̃. De-o grá-ti-as.